

Տ. ԽՈՐԵՆ ԱՐԵՂԱ ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆԻ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՔԱՐՈՋԸ՝ ԽՈՍՎԱԾ Ս. ՀՌԻՓՍԻՄԵ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Փառք քեզ, Աստված, որ իմ հողեղեն մեղավոր անձը բարձրացրիր և արժանի արեցիր Սուրբ Սեղանիդ սպասավոր և կուսակրոց քահանա դառնալու:

Փառք քեզ, Աստված, որ արժանի արեցիր ինձ հովիվ ու սպասավոր լինել ժողովրդիս և հաղորդակից լինել Սուրբ Մարմնիդ և Սուրբ Արյանդ:

Փառք քեզ, Աստված, որ արժանի արեցիր ինձ Սուրբ Խոսքիդ տարածող և դեսպանդ լինել երկրիդ վրա:

Եվ այսօր, իմ անդրանիկ Պատարագին, ես որդիական սիրով իմ երախտագիտությունն ու շնորհակալությունն եմ հայտնում Ն.Ա.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Ա Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին, որի բարձր կարգադրությամբ ես և իմ օժակից երկու եղբայրները արժանացանք Սուրբ ձեռնադրության և օծման:

Եվ, վերջապես, իմ շնորհակալությունը Եզիպտոսի հայոց թեմի բարեխնամ առաջնորդ Տ. Զավեն արքեպս. Զինչինյանին, որը եղավ իմ ձեռնադրողը և հոգևոր ծնողը:

Սիրելի հավատացյալներ, խնդրում եմ ձեր աղոթքներում Ռիշեք իմ անձը, որպեսզի լինեմ «մշակ առանց ամօթոյ»:

*«Փառք քեզ Աստուած, փառք քեզ
յաղագս ամենայնի, Տէր, փառք քեզ»:*

Մեր երկնավոր Հայրը մեզ բաշխած իր անսահման բարիքների դիմաց մեզանից շատ բան չի պահանջում, բավական է միայն ազնվարանական պատվիրաններով ապրել ու գործել և փառաբանել Աստծուն: Ահա թե որքան քիչ բան է պահանջվում մեզանից այն անսահման բարիքների ու շնորհների դիմաց, որ Տերը անվարձաբաժնույց մեզ է տվել:

Մենք բոլորս, իբրև զավակները մեր ծնողների, խոնարհվում և մեր երախտագիտությունն ենք հայտնում մեր հայրերին ու մայրերին, որ պատճառ են եղել մեր ծննդյան և լույս աշխարհ գալուն: Այո՛, նրանք արժանի են իրենց որդիների կողմից տված գնահատանքին: Արդ, եթե անհատապես շնորհակալություն ենք հայտնում մեր երկրավոր ծնողներին, ապա տասնապատիկ ու հարյուրապատիկ ավելին մարդկությունը պետք է մատուցի Աստծուն՝ իր երկնավոր ծնողին, քանզի Նա է ամեն ինչի պատճառն ու սկիզբը:

Աստվածաշնչի Մճնդոց գիրքը ասում է. «Երկիրն անձև ու անկազմ էր, խավար էր տիրում անհույս վրա...» (Մճնդոց Ա 2):

Բայց արարիչն Աստված ստեղծեց երկիրն ու երկինքը, բաժանեց ջրերը ցամաքից և տարվա սքանչելի չորս եղանակներով զարդարեց այն: Ստեղծեց բուսական ու կենդանական զարմամահրաշ այս աշխարհը: Իսկ վեցերորդ օրը Աստված ստեղծեց մարդուն իր պատկերով և նմանությամբ: Վերջինս, լինելով արարչագործության թագն ու պսակը, պետք է տիրեր իրենից առաջ բոլոր ստեղծվածներին: Դեռ ավելին, մարդուն դրախտի փափկության մեջ դրեց, որպեսզի ապրի ու վայելի: Սակայն մեր անմտության պատճառով ճաշակեցինք

արգելված պտղից, կործանվեցին և վտարվեցին դրախտից: Բայց, չնայած մեր անհավատարմությանը, քաղմագութ Աստված ներեց մարդուն, Միածին Աստվածորդուն՝ Հիսուս Քրիստոսին աշխարհ ուղարկեց, որ պեսոյի չարչարվի ու խաչվի մեր մեղքերի համար: Քրիստոս, որ Հայր Աստծո կերպարանքն էր, իր անճառելի փառքից խոնարհվելով, ծառայաբար առաքյալների ոտքերը լվաց:

Փառք տանք Բարձրալիք, քանզի Հիսուսի միջոցով փրկվեցին ու ազատվեցին, մաքրվեցին մեղքերի ու անօրենքությունների ճահճից և դեպի Աստված բարձրանալուն արժանացանք:

Սիրելի հավատացյալ եղբայրներ ու քույրեր, մեր հանդեպ Աստծո ունեցած այս անասման սիրտ և առատաձեռնության դիմաց արդյոք պահանջված փառք և գոհունակություն ընծայո՞ւմ եմք Նրան, ինչպես զավակը իր հորը և, վերջապես, ինչպես արարածը իր Արարչին: Եթե չեմք անում, ուրեմն ափսոս մեզ, եկեք արթնանանք ու թոթափվենք այս հոգևոր կուրությունից: Մեր ընծայած փառաբանությունից Տիրոջ փառքը ո՛չ կավելանա և ո՛չ էլ կպակասի: Նա մեր փառաբանության կարիքը չունի, այլ մենք է, որ փառաբանվում ենք, երբ փառաբանում ենք Աստծուն: Հետևաբար, ամեն պարագայում, ամեն ինչի համար պետք է խոնարհաբար մեր որդիական երախտագիտությունը հայտնենք Նրան, քանզի արարչագործության մեջ ինքնին ոչինչ չար չէ, բայց մարդն է, որ իր քնահաճ և չար շահադիտական նպատակներով բարին ի չարս է գործադրում: Երբ ամերիկացիները ատոմային ռուս բալետերին մապոնհայի երկու քաղաքներում, հարյուր-հազարավոր մարդկանց կյանքեր դադարեց թույնների ընթացքում, որը դարձավ մարդկության տեսած չարիքներից մեկը: Իսկ երբ մարդ այդ նույն նյութը բարի նպատակով է օգտագործում, այն բարիքի աղբյուր է դառնում: Ահավասիկ, որքան կենսական նշանակություն ունի մեզ համար Հայաստանի Ատոմակայանի շահագործումը:

Պարզ դանակի վերքերից հազարավոր մարդիկ իրենց աչքերը հավերժ փակել են այս աշխարհին և շարունակում են փակել, երբ մարդ դանակը ի չարս է գործածում: Բայց դանակը ինքնին չար չէ: Թող վկայեն մեր մայրերն ու քույրերը, թե ինչքան կոծվարամար իրենց գործը, երբ խոհանոցներից հանկարծ պակասեք դանակը:

Այնպես որ ցանկացած իրավիճակում պետք է փառք տալ Աստծուն, քանզի, ինչպես տեսանք, դժբախտությունները և ծանր վատաբանքները իրենցից չէ, որ գալիս է մեզ, այլ դրանք առաջ են գալիս այն դեպքում, երբ մարդ Աստծո ստեղծած բարիքները ի չարս է գործածում և ծառայեցնում իր մութ ու զարտուղի նպատակներին:

Բերանացի, խոսքով փառաբանությունից դուրս կա փառաբանության մյուս երեսը, որը արտահայտվում է մարդու կեցվածքով և գործելակերպով դեպի իր մեանը՝ մարդը:

Եթե մեկը կարողանում է սիրել իր մեանին, կարողանում է հեզ և խոնարհ լինել, անոխակալ ու ողորմած, անհիշաչար և եղբայրասեր, մա իր իսկ կյանքով արդեն փառաբանած է ինձում Աստծուն:

Սիրելի հավատացյալներ, մաղթում եմ, որ Աստված իր շնորհները առատաբար բաշխի ձեզ, և երբ դուք փառք տաք Աստծուն, ինքներդ իսկ փառավորված լինեք:

Եկեք մեկ անգամ ևս մեր հայացքները երկինք հառելով ասենք.

«Փառք քեզ Աստուած, փառք քեզ

յաղագս ամենայնի, Տեր, փառք քեզ»: